

ΘΕΜΑ:

Η ΠΛΑΝΗ ΤΗΣ ΦΥΛΕΤΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ ΚΑΙ Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΤΗΤΑ

ΟΜΙΛΙΑ ΠΗΓΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑ

**Η ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΦΥΛΕΣ**

Το εξελικτικό άλμα του εγκεφάλου του homo sapiens, μόνο με γενετική επέμβαση εξηγείται. Αυτό μπορεί να συνέβη 300.000 χρόνια πριν στην Αφρική, αλλά στον Ελλαδικό χώρο ήδη υπήρχε νοήμων κυνηγός με εργαλεία και φωτιά τουλάχιστον 1 εκ. έως 10 εκ. χρόνια πριν, δεδομένου ότι η Αιγής αναδύεται 180 εκ. χρόνια πριν. Μόνον έτσι εξηγείται και η μοναδική περίπτωση της ελληνικής γλώσσας, απ' την οποία θα διαμορφωθούν χιλιάδες γλώσσες. Τα ευρήματα του Α. Πουλιανού καταρρίπτουν την αρχή της μονογέννησης στην Αφρική.

Η πιο σημαντική ανακάλυψη των τελευταίων ετών σε Ελληνικά εδάφη πραγματοποιήθηκε τον Σεπτέμβριο του 1996 από τον Άρη Ν. Πουλιανό στο λατομείο της Τρίγλιας, μέσα στο πέτρωμα που αποτελεί την κατώτερη πλάκα της στρωματογραφίας του Ανθρωπογενούς. Εκεί βρέθηκε κνήμη ανθρωπίδα σπασμένη εγκάρσιως και δίπλα στο εύρημα υπήρχαν χαλαζιακά εργαλεία μέσα στο πέτρωμα-μάρμαρο που καλύπτει μεγάλη έκταση. Οι διάφορες μελέτες από τον Πουλιανό και άλλους ερευνητές ανά τον κόσμο, απέδειξαν ότι το εύρημα αντιπροσωπεύει όρθιο άνθρωπο που έζησε πριν από 11±1 εκατομμύρια χρόνια. Από κατά προσέγγιση μετρήσεις βρέθηκε το συμπέρασμα ότι ο άνθρωπος στον οποίον ανήκε το οστό αυτό πέθανε σε ηλικία μεταξύ 20-30 ετών. Ο Πουλιανός κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το εύρημα αντιπροσωπεύει όρθιο ανθρωπίδα του Ανώτερου Μειόκαινου και του έδωσε το όνομα Homo Erectus Trilliensis.

Τα τέσσερα στρώματα που έγιναν οι ανασκαφές από τον Πουλιανό τα ονόμασε Ανθρωπογενή, επειδή θεωρεί ότι σε αυτήν την γεωλογική περίοδο έγινε το ποιοτικό άλμα προς την ανθρωποποίηση.

Ο ανθρωπίδας της Τρίγλιας θεωρείται προς το παρόν ότι είναι ο αρχαιότερος από τους αντίστοιχα γνωστούς της Αφρικής και της Ασίας. Τα ευρήματα της Αφρικής είναι πλειόκαινα και κανένα από αυτά δεν υπερβαίνει τα 4-5 εκατομμύρια χρόνια. Από τις μελέτες των ευρημάτων της Τρίγλιας έβγαλαν το συμπέρασμα ότι ο Άνθρωπος είναι αυτόνομος και ανεξάρτητος από τις διάφορες παράλληλες γραμμές εξέλιξης. Κατά τον Πουλιανό, μία φαίνεται να είναι η πηγή και ο χώρος εμφάνισης του ανθρώπου στη γη μας από όπου εξαπλώθηκε το νέο είδος στην υφήλιο και αυτή η πηγή είναι η Χαλκιδική και γενικώς η Μακεδονία. Αυτό αποδεικνύει τη νέα θεωρία της διάτρητης ισορροπίας του S. J. Gould το 1972, η οποία διδάσκει ότι νέα είδη εμφανίζονται σε ένα και μοναδικό σημείο της γης, απ' όπου και εξαπλώνονται ανά την υφήλιο.

Η Κατώτερη Παλαιολιθική στη Μακεδονία και σε όλη την Ελλάδα ανακαλύφθηκε από τον Πουλιανό στο Σπήλαιο Πετραλώνων, το οποίο έγινε σχολείο και εργαστήριο μαθήσεως για πολλούς. Ο Αρχάνθρωπος των Πετραλώνων χρησιμοποιούσε λίθινα και οστέινα εργαλεία

καθώς και φωτιά. Η λεπτομέρεια της επεξεργασίας των εργαλείων εξαρτιόνταν από το υλικό των εργαλείων και παρέμεινε περίπου όμοια σε όλο το διάστημα παραμονής του στη σπηλιά και έξω από αυτήν.

Έπειτα από την ανωτέρω συζήτηση με τις αντίστοιχες ανακαλύψεις, τίθεται πλέον το ερώτημα της καταγωγής του ανθρώπου σε άλλο επίπεδο, δηλαδή στο επίπεδο της ιστορίας της αρχαιότερας ανθρωπότητας. Σε αυτό το κάτοπτρο βρίσκουμε τη διαμάχη δύο ιδεών: των Μονοκεντριστών και των Πολυκεντριστών.

Οι Μονοκεντριστές πιστεύουν ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν κοινή καταγωγή και έρχονται από τον πιθηκάνθρωπο, ενώ οι Πολυκεντριστές πιστεύουν ότι κάθε μεγάλη φυλή έχει τον δικό της πρόγονο ο οποίος κατοικεί στα μέρη όπου ζουν σήμερα οι απόγονοί του. Πολλοί σήμερα απορρίπτουν την Πολυκεντριστική άποψη και παραδέχονται την Μονοφυλετική άποψη η οποία υποστηρίζει ότι όλες οι υπάρχουσες φυλές προέρχονται από κάποιο είδος ανθρωπομορφικών προγόνων. Άλλοι δε ασπάζονται την Πολυφυλετική άποψη που υποστηρίζει ότι οι πρόγονοι των διαφόρων σημερινών φυλών προέρχονται από διαφορετικούς κλάδους ανθρωποειδών.

Η Αφρική ή η Αιγίς κοιτίδα των Ευρωπαίων

Το 1993, ο δρ. Γιόζεφ Α. Α. Μπεν Γιοχάναν, ένας από τους αφοκεντριστές, πραγματοποίησε διάλεξη προς τιμήν του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ στο αμερικανικό κολέγιο Wellesley. Η ετήσια αυτή διάλεξη αποτελεί θεσμό του πανεπιστημίου αυτού. Στη διάρκεια της ομιλίας του ο Μπεν Γιοχάναν πληροφόρησε τους ακροατές ότι ο Σταγειρίτης φιλόσοφος Αριστοτέλης είχε επισκεφθεί τη Αίγυπτο, όπου «έκλεψε» τις βασικές ιδέες της φιλοσοφίας αφρικανών στοχαστών, οι οποίες βρίσκονται κατατεθειμένες στη Βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας. Στο κοινό βρισκόταν και η επιφανής κλασική φιλόλογος το πανεπιστημίου Μαίρη Λέφκοβιτς. Όταν έφθασε η ώρα των ερωτήσεων, η Λέφκοβιτς απευθύνθηκε στον ομιλητή ρωτώντας «πώς μπορεί ο Αριστοτέλης να έκλεψε τη φιλοσοφία του από τη Βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας τη στιγμή όπου ο θάνατός του προηγήθηκε της οικοδόμησής της». Αντί για απάντηση, ο Μπεν Γιοχάναν αντέτεινε ότι δεν το άρεσε «ο τόνος της ερώτησής της». Ακολούθησε αμήχανη στιγμή. Μετά τη διάλεξη κάποιοι φοιτητές κατηγορήσαν τη Λέφκοβιτς για ρατσισμό. Αξιοσημείωτο είναι ότι η φιλόλογος δεν βρήκε το δίκιο της ούτε όταν απευθύνθηκε στον πρότανη του κολεγίου, η θέση του οποίου ήταν ότι «ο καθένας είχε μια εξίσου θεμιτή άποψη για την ιστορία». Η Wall Street Journal σε σχετικό δημοσίευμα, παραθέτει ενδεικτικό απόσπασμα από μία ομιλία του μαύρου αιδεσιμότατου Αλ Σάρπτον στο Νιου Τζέρσι: «Οι λευκοί ήταν ακόμη μέσα σε σπηλιές όταν εμείς (οι μαύροι) οικοδομούσαμε αυτοκρατορίες... Εμείς διδάξαμε φιλοσοφία, αστρολογία, μαθηματικά προτού ο Σωκράτης και οι άλλες αδελφές στην Ελλάδα καν διανοηθούν την ύπαρξή τους...».

Υπουλότερη επιστημονικοφανέστερη και συστηματική διαστροφή της αναμφισβήτητης και παραδεδομένης ιστορικής αλήθειας είναι το βιβλίο του Martin Bernal τιτλοφορούμενο Μαύρη Αθηνά. Μιλά για αφροασιατικές ρίζες του κλασικού πολιτισμού. Αγνοούνται δηλαδή, φαινομενικά οι Ινδοευρωπαίοι-φαντάσματα και εφευρίσκονται οι Αφροασιατές εκπολιτιστές. Ακόμα πιο γελοία είναι η θέση περί «επινοήσεως κατά τα 200 έτη μεταξύ 1785 και 1985 μ.Χ. της Αρχαίας Ελλάδος». Δηλαδή η Ελλάδα, κατά τον φερόμενο ως συγγραφέα αλλά και των κατωτέρω αυτοαποκαλούμενων συνεργατών του, αποτελεί... επινόηση των 200 τελευταίων ετών!

Ως πριν από 15.000-20.000 χρόνια η Ευρώπη ήταν καλυμμένη από τους πάγους της δ' Παγετώδους Εποχής (Βούρμιος) που άρχισε πριν από 100.000-120.000 χρόνια. Στην άφιξη των πάγων πρέπει κατά τη γνώμη μου να οφείλεται η εξαφάνιση των Νεαντερταλίων και όχι στην εξόντωσή τους από τους Αφρικανούς που κατά τους Αφοκεντρικούς άφησαν την ζεστή ήπειρό τους και εξόρμησαν προς κατάκτηση των... παγετώνων!

Οι νέοι κάτοικοι της Ευρώπης προχωρούσαν στον βαθμό που υποχωρούσαν οι πάγοι. Από

πού έρχονταν; Από το μόνο τμήμα της ηπείρου που ήταν ελεύθερο από πάγους και διέθετε εύκρατο κλίμα. Και το τμήμα αυτό ήταν η Αιγίς –η περιοχή όπου γεννήθηκε ο λευκός άνθρωπος, ο οποίος δεν χρειάστηκε ν' αλλάξει ούτε ήπειρο, ούτε χρώμα.

Η κρατούσα άποψη παρόλα αυτά διατείνεται ότι ο άνθρωπος πρωτοεμφανίστηκε στην Αφρική το 300.000 χιλ. π.Χ., στην περιοχή των πηγών του Νείλου και ακολουθώντας τον ρου του εξαπλώθηκε σε όλο τον κόσμο. Πέρασε στην Πρόσω Ασία, και απ' αυτήν απλώθηκε στην Ευρώπη, που όμως την σκέπαζαν παγετώνες, και στην Ασία. Από την τελευταία, διεπεραιώθηκε στην Πολυνησία (πως;) στην Ωκεανία (πως;) και στην Αμερική. Στην τελευταία υποτίθεται ότι έφθασαν (οι Αφρικανοί που στο μεταξύ είχαν μεταμορφωθεί σε... Μογγόλους), πριν από 25.000 χρόνια, περνώντας από τον Βερίγγειο τότε ισθμό και νυν πορθμό και από την Άπω Αλάσκα απλώθηκαν ως τη Γη του Πυρός (μεταμορφωνόμενοι ταυτοχρόνως σε Ερυθρόδερμους –άγνωστο γιατί).

Οι λίθινοι πέλεκες και τα λίθινα εργαλεία που βρέθηκαν στο Βαλλόνε της Γαλλίας έχουν την ίδια ηλικία με τα της Αφρικής, άρα ήδη υπήρχαν άνθρωποι στην Ευρώπη. Όμως στην Πτολεμαΐδα βρέθηκαν εργαλεία 6 εκ. ετών. Στην Ικαρία, στη Μήλο και στο Πόρτο Ράφτη Αττικής 4-5 εκ. ετών. Στην Χαλκιδική, όπως και στη Μάνη, 11-12 εκ. ετών. Στην Περδίκκα της Πτολεμαΐδος βρέθηκε τον Οκτώβριο του 1997 σκελετός γιγαντιαίου μαστόδοντος του είδους «Παλαιοντόξον αντίκους» και γύρω του όπλα και εργαλεία που χρησιμοποιούσαν οι κυνηγοί για να το φονεύσουν και να το τεμαχίσουν (σκελετός, όπλα, εργαλεία εκτίθενται σε κτίσμα που ανεγέρθη επί τόπου). Η ηλικία τους προσδιορίστηκε από το πανεπιστήμιο της Νότιας Καρολίνας (ΗΠΑ) μεταξύ 2,3 και 3,2 εκ. ετών. Άρα γιατί από την Αφρική;

Το 1969, ο Φ. Κλάρκ Χόγουελ, βρήκε στην Αιθιοπία υπολείμματα. Έμφρονος Ανθρώπου, 2 εκ. ετών. Άρα αυτός προϋπήρξε του Ορθίου Ανθρώπου, του Ροδεσιανού και του Μπόσκοπ, δεν είναι μετεξέλιξή τους. Ο Αρχάνθρωπος της Ελλάδας (σπήλαιο Πετραλώνων Χαλκιδικής) έχει ηλικία 750.000 ετών και ο Τριγλιανός 11 εκ. ετών. Υπολόγιζαν ότι η πρώτη φωτιά από άνθρωπο, άναψε πριν από 500.000-700.000 χρόνια. Όμως στο σπήλαιο Πετραλώνων της Χαλκιδικής βρέθηκαν ίχνη φωτιάς 1 εκ. ετών, της αρχαιότερης στον κόσμο.

Οι σημερινές ενδείξεις της Κρανιολογίας, σχετικά με την αρχαιότητα των φυλών έχουν ως εξής: Το κρανίο Swanscombe από την Αγγλία και το κρανίο Steinheim από την Γερμανία αποδεικνύουν την ύπαρξη Sapiens στην Ευρώπη πριν από 500.000 χρόνια. Για τους Μογγολοειδείς τα κρανία Sapiens χρονολογούνται 400.000 ετών, ενώ για τους Κογκοειδείς (Νέγκρους) δεν υπάρχουν κρανία Sapiens ούτε 10.000 ετών. Χρήση φωτιάς έχει αποδειχθεί για τους Μογγολοειδείς πριν από 360.000 χρόνια, για τους Καυκάσιους πριν από 260.000 χρόνια, ενώ για την Αφρική νότια της Σαχάρας πριν από 40.000 χρόνια. Οι αριθμοί αυτοί είναι ενδεικτικοί της άνισης εξελικτικής πορείας των διάφορων φυλών. Εδώ ας σημειωθεί ότι ο Αρχάνθρωπος των Πετραλώνων γνωρίζει τη φωτιά πριν από 700.000 χρόνια, γεγονός που οδηγεί σε πολύ αρχαιότερες εποχές την Ευρωπαϊκή προϊστορία.

Η εξέλιξη της θεμελίωσης του πολιτισμού και οι προϊστορικοί πολιτισμοί

Η αρχή και η έννοια του πολιτισμού ή μιας πολιτισμένης κοινωνίας, μπορεί να πει κανείς ότι οφείλεται στην ανάπτυξη της γεωργίας και στη δημιουργία γεωργικών κοινοτήτων. Μέσα σε αυτές τις γεωργικές κοινότητες, ο άνθρωπος έμαθε να συνεργάζεται και να επικοινωνεί με άλλους ανθρώπους κατά πολλούς και διάφορους τρόπους και κατ' αυτόν τον τρόπο δημιούργησε πολιτισμένες κοινωνίες, βασισμένες σε ανθρώπινη συνεργασία και κατανόηση. Μέσα σε αυτές τις ανεπτυγμένες κοινωνίες, ο άνθρωπος κατόρθωσε να υπερισχύσει του περιβάλλοντος και να δημιουργήσει μια πολύ ανεπτυγμένη τεχνολογία που θα μπορούσε να αναδιαπλάσει τον κόσμο, αλλά επίσης και να τον καταστρέψει. Η σκέψη ότι ο άνθρωπος θα μπορούσε να καταστρέψει τον κόσμο μέσω τεχνολογίας, έφερε στην επιφάνεια την ανάγκη

δημιουργίας προστατευτικών μέτρων για την εξασφάλιση της ανθρωπότητας και της υποδομής του.

Για να δώσουμε κάποιο σοβαρό ορισμό για την υποδομή θα πρέπει να ταξιδέψουμε νοερώς στη Χρυσή Εποχή του Περικλή του 5ου αιώνα π.Χ. και να διαβάσουμε τι είπε ο Σωκράτης για την υποδομή. Απ' ότι γνωρίζουμε ο Σωκράτης είναι αυτός που ανακάλυψε τη θεωρία της υποδομής και μας έδωσε τον ακόλουθο ορισμό. Μας είπε ότι:

«Για να λειτουργήσει ικανοποιητικά μια πολιτεία, είναι απαραίτητο να παρέχονται υπό αυτής για τον πολίτη οι ανάλογες ευκολίες και διαρρυθμίσεις, ως επίσης και η προσωπική του ασφάλεια, κοινωφελή ιδρύματα και οικονομικά αγαθά, και αυτά τα αιτήματα μπορούν να ικανοποιηθούν μόνον όταν ο πολίτης υποστηρίζει την έννοια της πολιτείας με τις ανάλογες ευθύνες της. Η πιο σημαντική ευθύνη μεταξύ όλων των ευθυνών της πολιτείας, είναι η εξασφάλιση της υποδομής και των απαιτούμενων υπηρεσιών της».

«Για να κατορθώσει κανείς να αποδώσει μεγάλες έννοιες, έχει ανάγκη και από τις ανάλογες λέξεις»

Αισχύλος

Με βάση τον ορισμό που έδωσε ο Σωκράτης για την υποδομή και συγκεντρώνοντας τις ερευνητικές μας ενέργειες στην προϊστορική εποχή και στις αρχές της ιστορικής εποχής, ερευνούμε για να βρούμε τα πρώτα σημάδια κοινωνιών που να είναι σε θέση να δημιουργήσουν ένα σύστημα υποδομής που να παρέχει τις βασικές ανάγκες στους πολίτες τους. Έχοντας υπόψη ότι η οργάνωση της υποδομής απαιτεί την χρήση μιας μάλλον προηγμένης τεχνολογίας, ώστε να είναι δυνατόν για μια οργανωμένη κοινωνία να λειτουργήσει ικανοποιητικά και να παρέχει τις απαιτούμενες ευκολίες στους πολίτες της, ερευνούμε για τέτοια απόδειξη σε ανακαλύψεις που έγιναν από αρχαιολογικές ανασκαφές.

Οι παλαιότεροι προϊστορικοί πολιτισμοί που απέδειξαν ότι κατείχαν τα χαρακτηριστικά μιας προηγμένης υποδομής, βρέθηκαν γύρω στη Μεσόγειο θάλασσα και στο λεκανοπέδιό της.

Οι διάφορες φυλές του κόσμου εμφανίστηκαν και αναπτύχθηκαν ανεξάρτητα η μία της άλλης στα διάφορα μέρη της γης. Από τις κοιτίδες τους, εκάστη των φυλών άρχισε να εξαπλώνεται ακτινοειδώς για να δημιουργήσει την δική της σφαίρα επιρροής και ανάπτυξης. Π.χ. οι Μαύροι έμειναν στην Αφρική, οι Ινδιάνοι έζησαν στην Αμερική, οι Μογγόλοι εξαπλώθηκαν στο άνω μέρος της Ασίας και οι Λευκοί πήγαν στην Ευρώπη.

Την εποχή των παγετώνων, που άρχισε γύρω στα 50.000 με 100.000 έτη προ της σημερινής μας εποχής, η Ευρώπη ήταν καλυμμένη με πάγο. Η τήξη του πάγου άρχισε περίπου προ 25.000 έτη και διήρκεσε για πολλές χιλιετίδες. Η τήξη του πάγου επέφερε σοβαρές εδαφικές αλλαγές στην Ευρώπη. Δημιούργησε βαλτώδεις περιοχές, λίμνες, ποταμούς και αδιαπέραστη βλάστηση. Η μετανάστευση προς την Ευρώπη άρχισε περίπου το 7.000 π.Χ.

Η Μεσογειακή περιοχή ήταν απαλλαγμένη από παγετώνες και ο τρόπος ανάπτυξης και εξέλιξης ακολούθησε έναν αδιάκοπο ρυθμό. Το μεγαλύτερο μέρος της Ευρώπης που ήταν απαλλαγμένο από τους παγετώνες ήταν η Αιγιής, που άρχιζε δυτικά της Ιωνίας και εξαπλωνόταν στην κυρίως Ελλάδα, Αιγαίο, Μικρά Ασία, Κρήτη και Κύπρο. Η Αιγιής διασταυρωνόταν από τον Αιγαίο ποταμό με πηγή του την Μαύρη Θάλασσα και κατέληγε στην ανατολική εσωτερική θάλασσα και δυτική πλευρά της Κρήτης. Αυτό που γνωρίζουμε σήμερα ως Μεσόγειο Θάλασσα, ήταν τότε ξηρό έδαφος με δύο εσωτερικές θάλασσες. Η δυτική θάλασσα άρχιζε από τη Σικελία και κατέληγε στην Τυνησία, ενώ η ανατολική θάλασσα εκτεινόταν από Κρήτη μέχρι Αίγυπτο.

Το ήπιο κλίμα της Αιγιίδας με τις αξιόλογες πεδιάδες της και το άφθονο νερό, έδωσε στους ανθρώπους της ένα ιδανικό μέρος για να αναπτυχθεί και να συνεχίσουν γοργά τις διάφορες φάσεις της εξέλιξής τους.

Όμως η γεωγραφική εδαφική κατάσταση της Αιγιίδας δεν παρέμεινε ανενόχλητη. Με την

τήξη των παγετώνων η στάθμη του ύδατος στον ωκεανό ανέβηκε και ο Ατλαντικός Ωκεανός βρήκε διέξοδο στα στενά του Γιβραλτάρ και πλημμύρισε τη Μεσόγειο, την Αδριατική και το Αιγαίο. Ο χάρτης που έχουμε σήμερα γι' αυτή την περιοχή δημιουργήθηκε περίπου προ 12.000-15.000 ετών. Στα βορινά του Δούναβη η Ευρώπη παρέμεινε βαλτώδης και με αδι-απέραστα δάση, ενώ στην ανατολική της πλευρά, η Σαρματική Θάλασσα (Μαύρη Κασπία και έως τους δυτικούς παγετώνες), έκλεισε την έξοδο προς την Ασία. Αυτή η γεωγραφική διαμόρφωση διήρκησε μέχρι το 7.000 π.Χ.

Η μετανάστευση για την Ευρώπη άρχισε από ανθρώπους της περιοχής του Αιγαίου, διότι οι παλαιότεροι λαοί της μεσογειακής περιοχής ήταν κάτοικοι της Ηπειρωτικής Ελλάδας και οι Αιγαίοι.

Οι αρχαιολογικές ανασκαφές που έγιναν στις περιοχές αυτές απέδειξαν την ύπαρξη εργαλείων ανεπτυγμένης τεχνολογίας και την ύπαρξη μεταλλικών κοιτασμάτων χαλκού και χαλκολευκοσιδήρου για την ανεπτυγμένη τους τεχνολογία. Στις ίδιες περιοχές αναπτύχθηκε επίσης η γεωπονία, η γεωργία, η κτηνοτροφία, η ναυπηγική, οι τέχνες και μόνιμες εγκαταστάσεις.

Ινδοευρωπαίοι ή Αιγαίοι Πελασγοί;

Οι Αιγαίοι της Μεσογείου που παρέμειναν μόνιμα στην περιοχή αυτή ήταν λευκοί και είχαν την ικανότητα να θέσουν τις βάσεις για την ανάπτυξη και την προαγωγή της ανθρωπότητας. Ήταν λάτρες της ελευθερίας, πολύ περίεργοι, έτοιμοι να αντιμετωπίσουν προκλήσεις και κινδύνους, υψηλού πνεύματος, φιλότεχνοι, ατομιστές και τολμηροί. Η κοιτίδα τους ήταν πάντοτε η περιοχή της Μεσογείου και απέδειξαν ότι κατείχαν τα ειδικά χαρίσματα που ο Σωκράτης τα θεώρησε απαραίτητα για την ανάπτυξη μιας οργανωμένης υποδομής.

Στο χρονικό διάστημα της 13ης χιλιετηρίδας π.Χ., η Αιγιής βαθμιαία βυθίστηκε και παρέμεινε στην μνήμη των κατοίκων της ως ο κατακλυσμός του βασιλέως της Αττικής Ωγύγου. Οι κάτοικοι για να σωθούν, κατέφυγαν στις υψηλές περιοχές που γεωλογικά κατέληξαν σε νησώδεις περιοχές και σε παραθαλάσσιες περιοχές της Μικράς Ασίας και της κεντρικής Ελλάδας. Η νέα γεωλογική και τοπογραφική ταξινόμηση και οι συνδεδεμένες συνθήκες, εξανάγκασαν τους κατοίκους τους να αναπτύξουν αξιόλογη ναυπηγική και ισχυρό εμπόριο και να αναπτύξουν την απαιτούμενη εμπειρία για την εδραίωση συστημάτων επικοινωνίας και εμπορίου για την επιβίωσή τους.

Η ανάγκη αντιμετώπισης τέτοιων σκληρών συνθηκών τους ανάγκασε να δημιουργήσουν πολύ ανεπτυγμένες κοινωνίες που επικράτησαν σε όλη την περιοχή της Μεσογείου. Δεν πρέπει εδώ να παραληφθεί ότι αξιοσημείωτοι πολιτισμοί είχαν αναπτυχθεί και προ της βυθίσεως της Αιγιίδας. Έσκαψαν λατομεία, ναυπήγησαν πλοία, κατασκεύασαν εκκλησίες και ανέπτυξαν το εμπόριο. Προ 12.000 ετών, στο Φράχτι της Ερμιόνης βρέθηκε πέτρα που την είχαν μεταφέρει από το νησί της Μήλου, που αποδεικνύει ότι οι Αιγαίοι είχαν λατομεία για την παραγωγή οικοδομικών υλικών.

Ουσιαστικά, δεν έχουμε πηγές σήμερα που να μας εξηγούν πόσο παλαιότερα από 15.000 χρόνια υπήρξε ανεπτυγμένος πολιτισμός στην Αιγιίδα. Γνωρίζουμε όμως ότι ο παλαιότερος πρωτόγονος οικισμός είναι στην Άργισσα της Θεσσαλίας, γνωστή σήμερα ως Κρεμομαγούλα και χρονολογείται περίπου στα 100.000 π.Χ.

Από την περιοχή της Αιγιίδας η μετανάστευση προς το Βορρά ξεκίνησε με κατεύθυνση σε τόπους όπου οι παγετώνες οπισθοχωρούσαν. Ο Τσέχος ανθρωπολόγος J. Jelinek, ο Γερμανός συνάδελφός του J. Schwidetzky, C. Renfrew και J. Baker από την Αγγλία, ο Γάλλος αρχαιολόγος J. Capitan, ο Σέρβος ανθρωπολόγος Z. Gavrilovic, I. Kiszely από την Ουγγαρία, ο Γερμανός ανθρωπολόγος G. H. Buchholz, οι Γάλλοι ιστορικοί R. Faron, G. Leroy, J. Briard και J. Ramin, G. Ghilde από την Αγγλία, όλοι απέδειξαν την μετανάστευση των κατοίκων της Μεσογειακής Αιγιίδας σε όλα τα μέρη της Ευρώπης.

O G. Guxley πιστεύει ότι οι Αιγαιοί επεκτάθηκαν μέχρι τις Ινδίες και ο Elliot Smith επικυρώνει την θεωρία ότι οι Μεσόγειοι έφθασαν στην Κίνα και στις απέναντι ακτές του Ειρηνικού όπου βρίσκεται το Μεξικό και το Περού. Το απολύτως θετικό είναι ότι οι Αιγαιοί εξαπλώθηκαν σε όλη την Ευρώπη και τις χώρες της Ασίας, αλλά και νεώτερες έρευνες αποδεικνύουν ότι έφθασαν επίσης και σε πολλές παραλιακές χώρες της Αμερικής. Μεγάλη εκτίμηση σχετικά με την εξαπλώση των Αιγαιών στην Ευρώπη δόθηκε στις έρευνες και στις ανακαλύψεις του Lrapanski Vir. Οι έρευνές του το 1965 αποδεικνύουν ότι στις σιδηρές πύλες του Δούναβη αναπτύχθηκαν κατοικήσιμες περιοχές στη χρονική περίοδο 5.600 έως 5.000 π.Χ.

Οι Αιγαιοί αποτελούνταν από πολλές παρόμοιες υποφυλές και κάθε υποφυλή είχε τους δικούς της φυλετικούς συνδυασμούς. Ο πυρήνας των Αιγαιών ήταν οι Έλληνες Πελασγοί, οι οποίοι παραχώρησαν διαδοχικά την πρωτοκαθεδρική θέση τους στους Αχαιοούς, τους Δωριείς, τους Ίωνες και τους Αιολείς. Οι Φρύγες αργότερα έγιναν Αρμένιδες, οι Αιγαιοί που μετανάστευσαν στις ακτές της Συρίας έγιναν Φοίνικες (όχι Σημιτοφοίνικες που ήταν μεταγενέστεροι των αρχικών Φοινίκων οι οποίοι ήταν Έλληνες), αυτοί που εγκαταστάθηκαν στα δυτικά μέρη έγιναν Φιλισταίοι και τελικώς αυτοί που μετανάστευσαν στην Ιταλία έγιναν Ιταλοί. Οι κάτοικοι της Θράκης επεκτάθηκαν προς το Βορρά και εξελίχθηκαν σε Μοισούς, Δάκες και Γέτες.

Στις περιοχές που εξαπλώνονταν οι Αιγαιοί ζούσαν και οι κάτοικοι που κατόρθωσαν να επιζήσουν από τους κινδύνους των παγετώνων. Το μεγάλο ποσοστό από αυτούς ήταν οι Λευκοί Αλπίνοι. Οι Χαμίτες της Βορείου Αφρικής μέσω των στενών του Γιβραλτάρ μετανάστευσαν σε αυτές τις περιοχές και από την Ουκρανία έχουμε την μετανάστευση των Δουναρικών φυλών. Όλες αυτές οι κινήσεις των διαφόρων φυλών και η αναπροσαρμογή τους στις νέες ανθρωπολογικές και φυσικές συνθήκες, δημιούργησε αλληλεπιδράσεις και συγκρούσεις. Κάτω από αυτές τις συνθήκες οι αρειανές γλώσσες δημιουργήθηκαν και αναπτύχθηκαν κάτω από την επικρατική επίδραση της Πρωτο-Ελληνικής γλώσσας των Αιγαιών. Η Πρωτο-Ελληνική γλώσσα ήταν η πιο τελειοποιημένη και γι' αυτό έγινε η ηγέτιδα και η δημιουργός των γλωσσών, που είναι γνωστές σήμερα με το όνομα Ινδοευρωπαϊκές Γλώσσες.

Το γεγονός αυτό το απέδειξαν οι Ευρωπαίοι γλωσσολόγοι, διότι από τις γλωσσολογικές μελέτες και έρευνες που έκαναν σε διάφορες ευρωπαϊκές γλώσσες, έβγαλαν το συμπέρασμα ότι την αρχαία ελληνική γλώσσα την θεωρούσαν ως την πιο ικανοποιητική και ότι αυτή ήταν η γλώσσα που την μιλούσαν και την έγραφαν χωρίς καμία διακοπή καθ' όλο το διάστημα των περασμένων τριών χιλιετηρίδων. Επί πλέον από τον Τίμαιο του Πλάτωνα, εάν λάβουμε υπόψη μας τα λόγια του Αιγύπτιου ιερέα προς τον Σόλωνα (589 π.Χ.), ότι «οι Έλληνες πάντοτε ξεχνούν ότι η ιστορία τους είναι 1.000 χρόνια παλαιότερη από την αιγυπτιακή», θα πρέπει να καταλήξουμε στο αυτονόητο συμπέρασμα ότι η Ελληνική γλώσσα είναι η Πρωτογλώσσα και είναι αυτή που την ονομάζουμε σήμερα Ινδοευρωπαϊκή.

Κατά τον Γ. Γεωργαλά, όπως αναφέρει στο άρθρο του: «Από τις αποκληθείσες “Ινδοευρωπαϊκές” γλώσσες η Ελληνική είναι η Αρχαιότερη, η πρώτη που εκφράστηκε γραπτώς, η πλουσιότερη και η τελειότερη, η μόνη που σημαίνουν και σημαινόμενο έχουν πρωτογενή μη συμβατική σχέση, αυτή που έδωσε στις άλλες εκτός από απειρία λέξεων από την Γραμματική, αυτή που έδωσε τις ονομασίες φυτών, καρπών, ζώων, που είναι κοινές στις “Ινδοευρωπαϊκές” γλώσσες και αυτή που έχει αποκλειστικές λέξεις πολλαπλάσιες από τις θεωρούμενες ως Ινδοευρωπαϊκές. Το επιβαλλόμενο συμπέρασμα είναι ότι η Ελληνική και όχι η κατασκευασμένη βάση υποθέσεων Ινδοευρωπαϊκή, είναι η μητέρα των Ευρωπαϊκών και προσθασιατικών γλωσσών».

Όσο για τους Ινδοευρωπαίους, αγνοούμε ποια είναι η κοιτίδα τους, γιατί και πότε την εγκατέλειψαν, ποια πορεία ακολούθησαν και γιατί άφησαν τις πεδιάδες τους για να εγκατασταθούν στη βραχώδη Ελλάδα.

Οι Αιγαιοί που μετανάστευσαν στην περιοχή του Δούναβη, εξαναγκάστηκαν αργότερα να οπισθοχωρήσουν και να επιστρέψουν στην αρχική τους μητέρα πατρίδα περίπου το 2.000 π.Χ. Τους ονόμασαν Δαναούς, που στην Πρωτοελληνική γλώσσα σημαίνει άνθρωποι του νερού. Επίσης οι Αιγύπτιοι ονόμασαν όλες τις Ελληνικές φυλές ως «άνθρωπος της θάλασ-

σας». Στη μητρική χώρα των Δαναών έζησαν και οι Πελασγοί που κατάγονται από την ίδια φυλή όπως και οι Δαναοί. Οι Πελασγοί ποτέ δεν άφησαν τη μητρική τους χώρα και το όνομα Πελασγοί σημαίνει «παλαιοχωρήτες». Επομένως, η επιστροφή των Δαναών δεν επέφερε ανθρωπολογικές αλλαγές στην περιοχή, διότι οι Πελασγοί και οι Δαναοί είναι της ίδιας φυλής.

Ο Άγγλος αρχαιολόγος A. J. Wace (1879-1957) και ο Γερμανός ιστορικός G. Grote υποστηρίζουν το γεγονός ότι ο πολιτισμός των Αιγαίων αναπτύχθηκε αποκλειστικά από τους Αιγαιούς. Ο R. A. Crossland απορρίπτει τη θεωρία ότι οι βόρειοι Ευρωπαίοι εξαπλώθηκαν στην περιοχή της Μεσογείου. Ο C. Renfrew απορρίπτει επίσης τη θεωρία της μετανάστευσης σχετικά με τον πολιτισμό των Αιγαίων και απέδειξε ότι ο πολιτισμός των Αιγαίων αναπτύχθηκε στη δική τους πατρίδα και ότι είναι ένας ανεξάρτητος πολιτισμός. Ο Γ. Γεωργιάδης, αναφέρεται εν περιλήψει στις εργασίες πολλών άλλων ερευνητών σε αυτό το θέμα, οι οποίοι συνάγουν το ίδιο συμπέρασμα. Η εκτεταμένη περιοχή της Αιγηίδας που συμπεριλαμβάνει τις χερσονήσους Αίμος, Μικρά Ασία, Ιταλία και τις περιφερειακές νήσους, κατοικούνταν πάντοτε από γηγενείς που εξαπλώθηκαν στις διάφορες περιοχές, δημιουργώντας αδελφικούς λαούς με πυρήνα τους Έλληνες. Αυτοί οι λαοί είναι οι Πρωτοέλληνες και η γλώσσα τους είναι η παλαιότερη από όλες τις «Ινδοευρωπαϊκές» γλώσσες.

Ο όρος Ινδοευρωπαϊκή χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά το 1784 από τον ανατολιστή William John και για δεύτερη φορά το 1813 από τον Άγγλο Thomas Young, ο οποίος ανέφερε μια «Ινδοευρωπαϊκή γλωσσολογία» με όλο που ουδεμία έρευνα επί του θέματος απέδειξε την ύπαρξη στοιχείων που να δεικνύουν ότι μια τέτοια χώρα υπήρχε είτε στην ιστορική εποχή ή στην προϊστορική.

Ο Γάλλος γλωσσολόγος Saussure μας λέει ότι η γλωσσολογία συνοδεύεται με αγγίγματα εθνογραφίας και ότι πάντοτε υπάρχει κάποια σχέση στην ιστορία μιας γλώσσας και στην ιστορία μιας φυλής ή ενός πολιτισμού. Επομένως τα συμπεράσματα που έγιναν ότι οι Ευρωπαϊκές γλώσσες συνδέονται γενετικά με την... «ινδοευρωπαϊκή», δεν έχουν καμία βάση και δεν υποστηρίζονται από καμία επιστημονική απόδειξη ή από άλλους τρόπους αποδείξεως, γιατί γλώσσα και γραφή σημαίνει πολιτισμός –και δεν υπάρχει κανένα χνάρι που να οδηγεί στην ανακάλυψη ενός Ινδοευρωπαϊκού κράτους ή ενός Ινδοευρωπαϊκού πολιτισμού.

Οι έρευνες του DNA απέδειξαν ότι και οι άλλοι Ευρωπαίοι κατά 80% έχουν παλαιολιθική προέλευση και έχουμε τρία διαφορετικά κύματα μετακινήσεων, που αντιστοιχούν στις παγετωνικές περιόδους από 50.000-9.000 έτη π.Χ.

Δηλαδή κατά τις παγετωνικές περιόδους ο ανθρώπινος πληθυσμός είχε μεγάλες απώλειες και για να επιβιώσει κατέφυγε σε τρεις περιοχές, σε τρία κέντρα, στην Βαλκανική, στην Ουκρανία και στην Ιβηρική χερσόνησο στην χώρα των Βάσκων.

Στην Ιταλία δεν κατέφυγε, επειδή έπρεπε να περάσει τις Άλπεις.

Όταν βελτιωνόταν το κλίμα μετακινούνταν εκ νέου προς την Κεντρική Ευρώπη. Το υπόλοιπο 20% και των άλλων Ευρωπαίων έχει νεολιθική προέλευση 9.000-3.000 έτη π.Χ. και προέρχεται από την Εγγύς Ανατολή και την Ν. Βαλκανική.

Επομένως οι πεδιάδες της Θεσσαλίας και της Μακεδονίας πρέπει να ήταν η κοιτίδα εξαπλώσεως των κατοίκων της Ευρώπης την νεολιθική εποχή και οι γυναίκες μετακινήθηκαν κυρίως μέσω της κοιλάδας του Αξιού, ενώ οι άνδρες μετακινήθηκαν κυρίως με πλοία στα παράλια της Ιταλίας, Γαλλίας και Ισπανίας και μετέφεραν τον τότε πολιτισμό τους.

Γι' αυτό έως την 8η π.Χ. χιλιετία το DNA των Ιταλών ήταν όμοιο με των Ελλήνων, ο ένας στους τέσσερις κατοίκους της Ν. Ιταλίας (Μεγάλης Ελλάδος) σήμερα έχει την σφραγίδα του DNA των Ελλήνων. Και οι Βάσκοι θεωρούν τους Έλληνες πολύ μακρινούς συγγενείς.

Οι έρευνες του DNA επιβεβαιώνουν και τις αρχαιολογικές έρευνες, οι οποίες απέδειξαν ότι στον ελλαδικό χώρο υπάρχει συνεχής ανθρώπινη παρουσία, διότι περίπου πριν 100.000 έτη έχουμε κατοίκηση ανθρώπων στην Θεσσαλία, πριν 50.000-45.000 έτη στην Θεόπετρα Τρικάλων, πριν 35.000 έτη στον Κοκκινόπηλο της Ηλείου και μετά το 30.000 έτη έχουμε

πολύ περισσότερα αρχαιολογικά ευρήματα κατοικήσεως ανθρώπων στον ελλαδικό χώρο.

Στον Κοκκινόπηλο της Ηπείρου βρέθηκε και η αρχαιότερη έως σήμερα λιθοτεχνία και η τεχνική των λεπίδων ήταν μεγάλη τεχνολογική ανακάλυψη, διότι οι άνθρωποι είχαν καλά βέλη, με τα οποία σκότωναν εκ του μακρόθεν τα άγρια ζώα και δεν κινδύνευαν, οστέινες βελόνες με οπή για την συρραφή των δερμάτων, οστέινα περιδέραια, βραχιόλια, γλυπτά αντικείμενα, ζωγραφιές.

Η αρχαιολογική σκαπάνη ανακάλυψε στο Ρομανέλι της Απουλίας στην Ιταλία όμοια λιθοτεχνία περίπου πριν 25.000 έτη και οι αρχαιολόγοι πιστεύουν ότι δημιουργήθηκε από ανθρώπους που κινήθηκαν από τον ελλαδικό χώρο προς την Δύση, το οποίο επιβεβαίωσαν και οι πρόσφατες έρευνες του DNA.

Αφού μετέφεραν τον πολιτισμό τους, δεν θα μετέφεραν στην Δύση και την γλώσσα τους; **Την ίδια εποχή έχουμε και την ανάπτυξη δύο πολιτισμών, του Aurignaciam (35.000 έτη πριν) και του Gravetian (25.000 έτη πριν).**

Οι πολιτισμοί αυτοί πιστεύουν οι ειδικοί ότι αναπτύχθηκαν στην Ανατολική Ευρώπη και αργότερα και στην Δυτική. Οι άνθρωποι της εποχής αυτής ήταν κυνηγοί, αλλά τα καλλιτεχνικά δημιουργήματά τους, ζωγραφιές ζώων στα σπήλαια και αγάλματα, ήταν εξαιρετικά.

Και η μυθολογία, η οποία συνεχώς αποδεικνύεται ιστορία, όπως απέδειξαν οι ανασκαφές του Σλήμαν στην Τροία και τις Μυκήνες, του Έβανς στην Κρήτη κ.ά., αναφέρεται στην πανάρχαια μετακίνηση των Ελλήνων προς την Δύση.

Μετά τον 3ο κατακλυσμό, αυτόν του Δευκαλίωνα, ο οποίος έγινε γύρω στο 10.000 π.Χ., ο Δευκαλίων με την Πύρρα για να σωθούν κατέφυγαν στην Όρθυ ή τον Παρνασσό ή τον Άθω ή την Αίτνα. Και ο Πλάτων αναφέρει κυρίως στο έργο του Τιμαίος ότι οι Έλληνες είχαν σημαντικό πολιτισμό, ο οποίος καταστράφηκε εξαιτίας του κατακλυσμού αυτού.

Αναφέρεται και με τους άθλους του Ηρακλέους, ο οποίος όταν βρισκόταν στην Ευρώπη απέκτησε δύο υιούς, τον Κέλτο ή Κελτό και τον Γαλάτη, τους μετέπειτα γενάρχες των ευρωπαϊκών λαών. Αναφέρεται και με άλλους μύθους.

Η μυθολογία αναφέρεται και στην μετακίνηση ανθρώπων από την Ελλάδα και την Μ. Ασία προς την Ασία κατά την νεολιθική εποχή.

Κατά έναν μύθο ο Δίας μετέφερε τον Διόνυσο στην Ινδία, για να τον σώσει από την ζήλεια της Ήρας και εκεί τον ανέθρεψαν νύμφες. Ο Δίας φόνευσε και τον Ινδό, τον ήρωα των Ινδών.

Η μυθολογία αναφέρει επίσης ότι ο βασιλιάς της Αθήνας Αιγαίας, ο πατέρας του Θησέα, όταν η Μήδεια μετά τον θάνατο των παιδιών της κατέφυγε στην Αθήνα, την παντρεύθηκε και απέκτησαν έναν υιό, τον Μήδο.

Επειδή η Μήδεια επιβουλεύοταν τον Θησέα αναγκάστηκε να εγκαταλείψει με τον Μήδο την Αθήνα. Ο Μήδος νίκησε πολλούς βαρβάρους και την χώρα που κατέκτησε την ονόμασε Μηδία, σκοτώθηκε όμως κατά την εκστρατεία στην Ινδία:

«Μήδεια δε ήκεν εις Αθήνας κακεί... Αιγεί παιδα γεννά Μήδον. Επιβουλεύουσα δε ύστερον Θησει φυγάς εξ Αθηνών μετά του παιδός εκβάλλεται. Αλλ' ούτος μεν πολλών κρατήσας βαρβάρων την υφ' εαυτόν χώραν άπασαν Μηδιαν εκάλεσε, και στρατευόμενος επί Ινδούς απέθανε».

Η Μηδία έγινε τμήμα της Περσίας και ο Ηρόδοτος γράφει ότι ο Ξέρξης, πριν εκστρατεύσει εναντίον της Ελλάδος, έστειλε κήρυκα να πείσει τους Αργείους να μείνουν ουδέτεροι, επειδή οι Πέρσες ήταν απόγονοι των Αργείων, αφού ο Πέρσης (Περσεύς) ο γενάρχης τους ήταν υιός του ομώνυμου ήρωα των Αργείων Περσέως και της Ανδρομέδας, της κόρης του Κηφέως.

Επομένως ισχύει η ρήση του Πλουτάρχου:

«Ψαύει της αληθείας το μυθώδες», αφού και οι έρευνες του DNA βεβαιώνουν ότι από την Ελλάδα και την Μ. Ασία μετακινήθηκαν άνθρωποι έως την Περσία. Και στην Μ. Ασία από

παισιότατους χρόνους κατοικούσαν Έλληνες, γι' αυτό υπάρχουν πολλά ελληνικά τοπωνύμια, όπως Όλυμπος, Παρνασσός, Πίνδος, Πήδασος, Λάρισα κ.ά.

Γι' αυτό και τώρα, παρά την φυγή των Ελλήνων πριν και μετά την **άλωση της Κωνσταντινουπόλεως την 29η Μαΐου 1453**, παρά τα δεινά των Ελλήνων κατά την τουρκοκρατία, παρά την Μικρασιατική καταστροφή και την ανταλλαγή των πληθυσμών, 5-20% των κατοίκων είναι Έλληνες ή Φρύγες. Και οι Φρύγες όμως έφυγαν από την Θράκη ίσως την 3η π.Χ. χιλιετία και εγκαταστάθηκαν στην Μ. Ασία, γι' αυτό και ο Ορφέας ήταν Θράκας, ο Πέλοπας ήταν Φρύγας, και οι δύο όμως ήταν Έλληνες.

Στην Χοιροκοιτία της Κύπρου βρέθηκε μία μικρή πόλη (6.020-5800 π.Χ.) με χίλια περίπου θολωτά οικήματα. Οικισμός με όμοια θολωτά οικήματα βρέθηκε στην περιοχή της Πέτρας της Παλαιστίνης, από όπου περνούσε ο δρόμος προς την Ανατολή. Μήπως κάτοικοι της Κύπρου, αφού οι Έλληνες από την 9η ή 8η π.Χ. χιλιετία μετακινούνταν με πλοία στο Αιγαίο Πέλαγος, έφθασαν έως την περιοχή αυτή της Παλαιστίνης;

Από την αρχή της 3ης π.Χ. χιλιετίας η ανάπτυξη είναι μεγαλύτερη στον ελλαδικό χώρο, διότι αρχίζει και η χρήση των μετάλλων. Έχουμε τον Πρωτοελλαδικό πολιτισμό, που αναπτύσσεται από την Θράκη έως την Πελοπόννησο, τον Κυκλαδικό και τον Μινωικό. Η ανάπτυξη ιδίως της Κρήτης είναι πολύ μεγάλη, όπως αποδεικνύουν τα ανάκτορα, οι πολυώροφες ιδιωτικές κατοικίες, οι προσόψεις των οποίων απεικονίζονται σε πλακίδια από φαγεντιανή και τα άλλα αρχαιολογικά ευρήματα.

Πάντως θεωρείται ιστορικό γεγονός ότι το 2000 π.Χ. έχουμε κάθοδο προς την Ινδία «λαών συγγενών κατά την γλώσσαν προς τους λαούς του Ιράν, τους Αρμενίους, Έλληνας και Κελτούς.

«Οι βεδικοί ύμνοι δεικνύουν ότι οι Άρειοι ούτοι καθυπέταξαν τας φυλάς των ιθαγενών και οργάνωσαν μικρά κράτη ακμάσαντα ιδίως εις τας μεγάλας κοιλάδας του Ινδού και του Γάγγη» γράφει ο καθηγητής Γεωγραφίας Σαρρής Ι.Σ. Και ο Θεόφιλος Μπάγιερ γράφει: **«Όλες οι χαρακτηρισθείσες “Ινδοευρωπαϊκές” γλώσσες κατάγονται από την Ελληνική»**. Και πράγματι οι Έλληνες πιθανόν να δημιούργησαν γραφή από το 5.500 π.Χ., όπως αποδεικνύουν και οι πινακίδες του Δισπηλιού Καστοριάς, η πινακίδα-σφραγίδα των Γιαννιτσών, η της 3ης π.Χ. χιλιετίας πινακίδα της Δήμνου και της Αλοννήσου, στην οποία αναγράφεται η λέξη ΑΥΔΗ (φωνή) κ.ά.

Η γενετική επιστήμη, αρχαιολογικά ευρήματα και ιστορικοί μας πριν 2500 π.Χ. περίπου έτη βεβαιώνουν ότι είμαστε γηγενείς και ότι μετακινήθηκαμε στην Δύση και την Ανατολή έως την Περσία πριν χιλιάδες έτη.

Στην Ινδία δεν έγινε έρευνα DNA για να επιβεβαιωθεί και από την γενετική η εκεί παρουσία των Ελλήνων. Οι βεδικοί όμως ύμνοι, τα ιερά βιβλία των Ινδών, αναφέρουν μετακίνηση και Ελλήνων το 2000 π.Χ., όπως και η μυθολογία μας.

Επομένως γιατί δεν αποδεχόμαστε, ότι οι Έλληνες μετέδωσαν την γλώσσα τους στην Ανατολή, όπως την μετέδωσαν και στην Δύση, έτσι ώστε να σταματήσουμε να διδάσκουμε στα πανεπιστήμια και στα σχολεία μας μία θεωρία την οποία δημιούργησαν πριν 200 περίπου έτη κάποιοι ξένοι γλωσσολόγοι και δεν αποδέχθηκαν ποτέ πολλοί επιστήμονες;

Το 1995 από έρευνες των Εβραίων αρχαιολόγων Πάσλεϋ, Χαάλεϋ, Ροπέ, βρέθηκε θαμμένος στις Βόρειες Σποράδες Ελληνικός Κρητικός πολιτισμός 10.000 ετών, όπως συνάγεται από διάφορα λείψανα που σχετίζονται με κοσμήματα, οστά ψαριών, ανθρώπινα κρανία, ίχνη φωτιάς κ.α. Πιθανολογείται ότι υπήρχαν πριν από την καταστροφή της Ατλαντίδος.

Ο Αρχαίος Ελληνικός πολιτισμός ήταν Ιδεαλιστικός, σε αντίθεση με το σημερινό που είναι Υλιστικός. Γι' αυτό η Ελλάδα θεωρείται «Μητέρα του Οικουμενικού Πολιτισμού». Πολλοί αντέγραψαν, σφετερίστηκαν τον Αρχαίο Ελληνικό-Πνευματικό και Τεχνολογικό Πολιτισμό. Παρουσίασαν τα πιο πάνω σαν επιτεύγματα δικά τους όπως οι Κοπέρνικος, Κέπλερ, Νεύτων, Αϊνστάιν και πολλοί άλλοι.

Ακόμη και στην αρχαία Ελλάδα βέβαια κανείς δεν είχε ισχυρισθεί ότι όλα τα παρατήρησαν πρώτοι οι Έλληνες. Η σύγχρονη όμως βαρβαρική ρήση «anything you can do, I can do better» (ό,τι κάνεις μπορώ να το κάνω καλύτερα), ειπώθηκε απ' τον Πλάτωνα, που είπε και βεβαίως έγραψε: «ό,τι περ αν Έλληνες βαρβάρων παραλάβωσι, κάλλιον τούτο εις τέλος απεργάζονται (Πλάτωνος: Επινόμις 987-988α) (οτιδήποτε παραλάβουν οι Έλληνες από τους βάρβαρους, το φέρουν εις πέρας καλύτερα).

Να δώσουμε ένα-δυο παραδείγματα: Λένε οι σύγχρονοι ζηλόφθονοι ότι ο Ίππαρχος ο Ρόδιος (2ος αι. π.Χ.), ο πατέρας ουσιαστικά της μαθηματικής αστρονομίας, ανακάλυψε την «μετάπτωση» συγκρίνοντας τις δικές τους παρατηρήσεις με αυτές των Βαβυλωνίων. Αυτό δεν ευσταθεί, διότι ο Ίππαρχος χρησιμοποίησε σημεία αναφοράς πάνω στο αστρικό (και όχι ζωδιακό) κύκλο, τον οποίον οι Βαβυλώνιοι αγνοούσαν. Σύμφωνα μάλιστα με τον Ε. Σπανδάγο, ο Ίππαρχος συνέκρινε τις παρατηρήσεις του με αυτές του Αρίστυλλου και τους Τιμοχάρεως (154 χρόνια πριν απ' αυτόν) στον αστέρα Στάχυ της Παρθένου (α' του αστερισμού της Παρθένου).

Συνοφίζοντας για την περιβόητη βαβυλωνιακή και αιγυπτιακή αστρονομία, ξαναλέμε ότι αποτελούνταν μόνο από εμπειρικές παρατηρήσεις και σύνταξη ενός ατελούς σεληνιακού ημερολογίου από τους Βαβυλώνιους και ενός αντίστοιχου ηλιακού από τους Αιγύπτιους. Ποτέ οι λαοί αυτοί, λόγω της δουλικής τους νοοτροπίας ίσως, δεν ασχολήθηκαν με το «πώς» και το «γιατί» συμβαίνουν όλα γύρω τους. Η πιο προχωρημένη «ανησυχία» τους ήταν για το ότι απλά συμβαίνουν.

- α) «*Η γραφή εφευρέθηκε στην Σουμερία γύρω στο 3000 π.Χ.*». Τι γίνεται όμως με τις γραφές του Δισπληίου που χρονολογήθηκαν στο 5.250 π.Χ.; Με τη γραφή των Γιούρων (βορ. Σποράδες) του 6.000 π.Χ.; Με την πινακίδα των Πηλικάτων Ιθάκης του 2.800 π.Χ.;
- β) «*Η Ουρούκ της Σουμερίας είναι η πρωιμότερη ανθρώπινη εγκατάσταση που αξίζει να ονομαστεί πόλη*». Και η Πολιόχνη της Λήμνου που είναι κατά δύο χιλιετίες αρχαιότερη της Ουρ;
- γ) «*Οι Σουμέριοι ήταν οι πρώτοι που εφεύραν την οικοδομική τέχνη*». Και οι αρχαιότερες των Σουμερίων πόλεις του ελλαδικού χώρου πώς οικοδομήθηκαν; (Πολιόχνη, Σέσκλο, Διμήνη, Δισπλιό κ.τ.λ.).
- δ) «*Οι Σουμέριοι διενέργησαν πρώτοι, εμπόριο*». Και οι Αιγαίοι Δραβίδες τι έκαναν χιλιετίες πρωύτερα; Πώς βρέθηκε οψιδιανός της Μήλου Φράγγθι Αργολίδας (ζ' π.Χ. χιλιετία) και στο Δισπλιό Καστοριάς (ε' π.Χ. χιλιετία);
- ε) «*Ο Σουμερικός είναι ο πρώτος παγκοσμίως πολιτισμός*». Και οι προγενέστερη πολιτισμοί των Πελασγών, των Αιγαιών, των προκατακλυσμαίων και πρώτοελλήνων;

Όλη αυτή η προβολή των Σουμερίων έχει μία αιτία: ο μυθικός γενάρχης των Εβραίων Αβραάμ, υποτίθεται ότι ξεκίνησε από την σουμεριακή πόλη Χαρράν (άρα ήταν Σουμέριος η Σημίτης εγκατεστημένος στην Σουμερία) και συνεπώς φορέας-μεταδότης του πρώτου πολιτισμού ήταν εβραίος. Αυτά προωθεί το σιωνιστικό παγκόσμιο συμβούλιο στη Γερμανία και Αμερική. Όπως και να είναι, οι Σουμέριοι δεν ήταν Σημίτες, όπως οι Εβραίοι, αλλά Άρειοι, όπως οι Αιγαίοι Πρωτοέλληνες Δραβίδες, από τους οποίους και επηρεάστηκαν πολιτισμικά. Ο επηρεασμός αυτός έγινε όταν κατά την δ' π.Χ. χιλιετία, οι Αιγαίοι προωθήθηκαν ως τις Ινδίες, αφού εξαπλώθηκαν σε Αίγυπτο, Συροπαλαιστίνη, αν. Μ. Ασία (Αγήνωρ, Βαλλερεφόντης, Μίδας, Πέρσης, Διόνυσος, Ηρακλής). Χαρακτηριστικές της ελληνικής επίδρασης είναι οι ονομασίες της μεγάλης θεάς των Σουμερίων, Αρούρου (από το ελληνικό άρουρα = η μητέρα γη) και του μεγάλου θεού Άνου (=Άνω). Οι ίδιοι οι Σουμέριοι θεωρούσαν εκπολιτιστή τους τον άνθρωπο ψάρι (=ναυτικός) Οάννες (Ίωνα).

Αίγυπτος ή Ελλάς φορέας πολιτισμού;

Από την Ιστορία της ανθρωπότητας, της Unesco, πληροφορούμαστε ότι οι πρώτοι κάτοικοι της Αιγύπτου το 4.000 π.Χ. ήσαν κυνηγοί. Ο Αιγύπτιος ιστορικός Μανέθων στα *Αιγυπτιακά* αναφέρει ότι από το 15 πρώτα ονόματα των Βασιλέων-Θεών οι 9 ήσαν Ελληνικής Καταγωγής όπως: ο Ήφαιστος, ο Ήλιος, ο Μήνης, ο Αγαθοδαίμων, ο Σώσις, ο Κρόνος, ο Όσιρις, ο Τυφών, ο Ώρος, ο Άρης, ο Ηρακλής, ο Απόλλων κ.ά. Επί της βασιλείας Μήνη ιδρύθηκαν η Άνω και Κάτω Αίγυπτος το 3.100 π.Χ.

Επίσης κτίστηκε η πρώτη μεγάλη πυραμίδα Ζοσέρ (2.610 π.Χ.), αργότερα κτίστηκε η πυραμίδα του Χέοπα το 2.520 π.Χ. το δε 2.530 του Χεφρίνου στη Γκίζα από τον Έλληνα αρχιτέκτονα Αίμωνα. Το 2.500 π.Χ. κτίστηκε η μικρότερη του Μικερίνου. Υποστηρίζεται ότι το όνομα Αίγυπτος σημαίνει, χώρα που ευρίσκεται υπτίως, δηλαδή κάτω από τη χώρα «Αιγής» ή του Αιγαίου, με άλλα λόγια Αιγύπτια=Αίγυπτος. Υπάρχουν ενδείξεις ότι στην Αίγυπτο ήταν κοινότητες-πολιτείες πριν από το 5.000 π.Χ., από τους Πελασγούς (π.χ. Δαναοί, Αθηναίοι, Καδμείοι, Μακεδόνες κ.ά.), που έφυγαν από την Αρχαία Ελλάδα, σποραδικά και ίδρυσαν αποικίες σ' όλη την Ασία, Ευρώπη και Αφρική μετά το μεγάλο κατακλυσμό του Ωγύγη πολύ πριν το 10.000 π.Χ. (Ωγύγης Βασιλεύς των Αθηνών).

Ο Βασιλιάς Έπαφος ίδρυσε μεταξύ των άλλων τη Μέμφιδα. Υπάρχουν πανάρχαιες Ελληνικές πόλεις π.χ. Σάις, Ηλιούπολις, Κυνόπολις, Ηρακλεόπολις, Ερμούπολις, Ιερακόπολις, Πανόπολις, Αβυρος, Θήβαι, Ναύκρατις, Οι Διοσπόλεις (Άνω και Κάτω) στην Αίγυπτο.

Τα σημερινά τοπωνύμια Ασσουάν και Σουέζ, αν τα διαβάσουμε εκ των δεξιών προς τα αριστερά μας, όπως η Αραβική γραφή, αποκαλύπτουν τις λέξεις Νάουσα και Ζευς, Νείλος=Σωλήν.

Ιστορικά αποδεικνύεται ότι οι Αιγύπτιοι Βασιλείς καλούσαν τακτικά όχι μόνο τους γείτονες Κρήτες αλλά και τους Μακεδόνες-Αθηναίους φιλόσοφους και τεχνικούς για τα μεγάλα έργα όπως οι Πυραμίδες του Μην-Μηγά ή Μίνως κ.α.

Στην αιγυπτιακή φιλολογία δεν έχει βρεθεί τίποτε που να μοιάζει με τις διαλεκτικές μεθόδους και τις αποδεικτικές δομές που επινόησαν οι Έλληνες φιλόσοφοι. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι οι Αιγύπτιοι δεν είχαν τη δική τους φιλοσοφία, θεολογία και επιστήμη, απλώς η δική τους σκέψη ήταν εντελώς διαφορετική από τη σκέψη του Πλάτωνα και του Αριστοτέλη. Η μεγαλύτερη απόδειξη όμως της ανεξαρτησίας της ελληνικής σκέψης από την αιγυπτιακή είναι η έλλειψη οιαδήποτε ανάλογου με τα ελληνικά φιλοσοφικού κειμένου στην Αίγυπτο. Και είναι απίθανο να υπήρξε αιγυπτιακή φιλοσοφία ανάλογη της ελληνικής και να εξαφανίστηκε ολοσχερώς χωρίς να αφήσει κανένα ίχνος.

«Προηγείτο η πόλις σας 1.000 χρόνια, αφού παρέλαβε για σας το σπέρμα από τη Γη και τον Ήφαιστο, η δική μας δε ήτο καθυστερημένη. Στα Ιερά μας βιβλία έχει γραφεί ότι η διοργάνωση της πόλεως μας έγινε προ 8.000 ετών. Η Αθήνα προηγήθη κατά 1.000 έτη της Σαΐδος». Ο πρωτο-πρεσβύτερος είπε επίσης «ότι οι Αιγύπτιοι ιερείς κατάγονται από τους Πελασγούς».

Υπάρχουν πολλές πυραμίδες σ' όλο τον κόσμο, μερικές αρχαιότερες της Αιγύπτου π.χ. της Πελοποννήσου, Αργολίδα (2.720 π.Χ.) και (+-600), του Λυγουρίου (2100 π.Χ.) και της Κρήτης. Άλλες Πυραμίδες υπάρχουν στην Αιγίδα, στη Ν. Επίδαυρο, στη Σικυώνα, στη Θήβα, στη Βοιωτία, στα Χανιά, στην Κορυφή του Ταΰγετου, στις τοποθεσίες Κρύα Βρύση, στο Ελληνάκι κ.α., συνολικά 23. Υπάρχουν επίσης πυραμίδες στην Κίνα (επαρχία Γιουνάν) στο Μαο Λινγκ και στο Ξιάν. Στο Μεξικό μάλιστα μια είναι χωμένη μέχρι τη Μέση 6.000 π.Χ., στη Χερσόνησο της Κριμαίας, την Ασία, την Αμερική, τη Νότιο Αγγλία, την Ιρλανδία, την Αφρική και Ευρώπη.

Εκτός από τις πυραμίδες υπάρχουν πολλά μεγαλιθικά, μεγαλοπρεπή έργα τέχνης και επιστήμης που βρίσκονται στο όρος Άθως (Άγ. Όρος), ο Βράχος της Πάτμου, το Άγαλμα του Κέκροπα, το Κάστρο του Δομοκού, στην Κορυφή του Παγγαίου κ.α. Πιστεύεται ότι τα υλικά κατασκευής ήταν της ίδιας περιοχής.

Όπως αναφέρει ο Πλάτων, ο Αιγύπτιος ιερέας της Ίσιδας είπε στο Σόλωνα ότι: Προ του Ελ-

ληνο-Ατλαντικού πολέμου οι Αθηναίοι, απόγονοι των Πελασγών είχαν ωραιότατους νόμους, την πανάρχαιη Νομοθεσία του Ζαλεύκου. Κανένας άλλος λαός δεν είχε νομοθεσία, διότι η Ελληνική Γλώσσα ήταν οικουμενική.

Ο ελληνικός χώρος δεν αποικίστηκε από τους κατοίκους της Αιγύπτου. Οριστικό τέλος στον Αφροκεντρισμό. Το πρώτο οδικό δίκτυο στην Ευρώπη, ίσως και παγκοσμίως βρέθηκε στην Ανατολική Αττική που συνδέει το Μαραθώνα, τη Νέα Μάκρη, τη Ραφήνα κ.α. της 5ης χιλιετίας π.Χ. Όλες οι τελευταίες ανασκαφές αναφέρονται στην ιστορία του Ελληνικού Έθνους και αφορούν το Νεολιθικό Πολιτισμό στον Ελληνικό χώρο. Είναι εξοργιστικό το γεγονός ότι μερικοί που θέλουν να εξυπηρετήσουν τα δικά τους συμφέροντα ή ξένα, προσπαθούν με αγωνία και κάθε τρόπο να αποδείξουν ότι η αρχαία Ελλάδα πρωτοκατοικήθηκε από ομάδες ανθρώπων που προήλθαν από την Ασία ή Αφρική 4-5.000 έτη πριν αγνοώντας ετσιθελικά τα άπειρα ευρήματα ηλικίας εκατοντάδων χιλιάδων ετών στον Ελλαδικό χώρο, λόγω του από αρχαιοτάτων χρόνων, ήπιου σταθερού κλίματος του.

«Η ιδέα περί εκτεταμένης Ελληνικής οφειλής εις την Αίγυπτο, έχει τις ρίζες της στην Μασονική μυθολογία του 18ου αιώνας, και επομένως οι Αφροκεντρικοί ισχυρισμοί περί Αιγυπτιακής κληρονομίας στηρίζονται σε μία – καλοπροαίρετη, έστω, - παρανόηση» (Έντ. Γκίμπον: Ιστορία της παρακμής και της πτώσεως της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας).

Οικουμενική η Ελληνική Γλώσσα ή τα Σανσκριτικά;

Η Σανσκριτική (αρχαία Ινδική) γραφή προέρχεται από ανάμιξη της Ελληνικής με την προ-Ινδική «Βεδική», από το «Βέδα» = Οίδα = γνωρίζω.

Theofilos Bayer, Γερμανός Ανατολιστής, γλωσσολόγος, καθηγητής Πανεπιστημίου

«Κοιτίς των Δραβιδών είναι τα νησιά του Αιγαίου απ' όπου οι πρόγονοί τους, με επίκεντρο την Κρήτη, ξεκίνησαν πριν από πολλές χιλιετίες, για να κατασταλάξουν στην Κεντρική και Νότιο Ινδία... Οι Δραβίδες συνεισέφεραν πάρα πολλά στοιχεία υψίστης σημασίας στην εξέλιξη του Ινδικού πολιτισμού».

J. K. Chattergic, Διάσημος Ινδός Αρχαιολόγος

Υπάρχουν (επιγραφικές) αποδείξεις της έντονης αρχαίας Ελληνικής παρουσίας στη νήσο Κεϋλάνη ή Σρι Λάνκα (την οποία ο Αστυπάλιος αρχαιολόγος, ιστορικός, συγγραφέας, Ονησικριτός –σύγχρονος του Μ. Αλεξάνδρου-ονόμαζε Ταπρόβανη).

Αναφέρονται πολλά αρχαία ονόματα, καθώς και του Αλεξάνδρου με Ινδική παραφθορά «Αλεσάντρα Τσακραβάτι Ρατζά (=Αλέξανδρος ο Κοσμοκράτωρ) και άλλων επιφανών Ελλήνων, και ανάμεσά τους και του Ονησικριτού «Αβαντί Σουκρίτα».

Seranat Paranavitana, Ινδός επιγραφολόγος

Εξανίσταμαι κατά της μακράς και πείσιμονος προσπάθειας, όπως οι Σημιτοφοίνικες παρασταθούν ως οι μεγάλοι φορείς του Πολιτισμού στην Μεσόγειο κατά τους αρχαιοτάτους χρόνους και προ των Ελλήνων. Δεν υπάρχουν καλλιτεχνικά και ιστορικά μνημεία που μπορούν να αποδοθούν σε αυτούς.

E. Meyer, Γερμανός ιστορικός, καθηγητής Πανεπιστημίου

Η γλώσσα είναι ένα βασικό στοιχείο εθνικής ταυτότητας που καταγράφει τις παραδόσεις, την Ιστορία και γενικά τον πολιτισμό κάθε λαού, οπότε καταλαβαίνουμε όλοι πολύ καλά την τεράστια σημασία της, αν πρόκειται για την Ελληνική γλώσσα με τον απέραντο πλούτο και

τις κολοσσιαίες δυνατότητες της, ενώ ζούμε στον αιώνα της οικουμενικότητας. Τα γράμματα της ελληνικής αλφαβήτου είναι σχήματα σύμβολα κλειδιά κωδικοί συμπαντικοί, είναι αστερισμοί στο ακριβές σχήμα του γράμματος το όνομα του γράμματος, είναι ονόματα συμπαντικών δυνάμεων [άλφα, βήτα, γάμα, δέλτα, έψιλον και ούτε καθ' εξής] γι' αυτό η ελληνική μας γλώσσα είναι μουσική και στην αρχαιότητα μιλούσαμε απαγγέλλοντας δεν υπήρχε, το να κατανοήσεις είναι μια άλλη διαδικασία, τα σχήματα των γραμμά-των δεν μπορούν να αλλάξουν σε καμία περίπτωση, όταν αλλάξεις το σχήμα τότε μιλάς για κάτι άλλο εκτός των ελληνικών γραμμάτων και ολοκληρωμένης γλώσσας με κραδασμικότητα, γεωμετρία, συντονισμό και μεταδοτικότητα της κατανόησης.

Στο απώτατο παρελθόν, 2.000-1.000 π.Χ., η παλαιότερη Ελληνική γλώσσα, η θρησκεία, οι νόμοι, τα ήθη και τα έθιμα ήταν οικουμενικά που αργότερα διαφοροποιήθηκαν. Γι' αυτό σ' όλες τις γλώσσες του κόσμου υπάρχουν πρωτοπελασγικές ρίζες και Ελληνικά πολιτιστικά στοιχεία, που τα γνωρίζουμε από τις παραδόσεις διαφόρων λαών, π.χ. των Ινδών, των Ίνκας, των Μάγιας, των κατοίκων της Πολυνησίας, της Χαβάης, της Ταϊτής, των νήσων Πάσχα, αλλά και των Αιγυπτίων, Νεοζηλανδών και Χετταίων. Αυτό επιβεβαιώνει και τη διατυπωθείσα από αρχαιολόγους άποψη ότι Έλληνες είχαν μετοικήσει στην Αμερικανική Ήπειρο πριν ή μετά το 10.000 π.Χ. περίπου.

Εξάλλου η δομή και γενικά ο πλούτος και η ποιότητα της γλώσσας του Ορφέα, του Ομήρου, του Ησιόδου δε συγκρίνονται με τις παραλλαγές της γλώσσας των Αιγυπτίων, Βαβυλωνίων, Σημιτών και άλλων εκείνης της εποχής. Μπορεί βέβαια να σώζεται ένα λογοτεχνικό έργο από τη Μεσοποταμία της 3ης χιλιετηρίδας π.Χ., *το έπος του Γιλγαμές*, με πολλές μεταγενέστερες προσθήκες, αλλά δε μετρά και τόσο, αν αναλογιστούμε τι επακολούθησε στον Ελληνικό χώρο.

Άλλωστε για να αναπτυχθεί μια τόσο φιλοσοφημένη γλώσσα σαν την Ελληνική προϋποτίθεται και απαιτείται η ύπαρξη όχι μόνο ενός ικανοποιητικού τεχνολογικού εξοπλισμού, αλλά και ενός υψηλού επιπέδου ιδεολογικού-κοινωνικού πολιτισμού τελείως απαλλαγμένου από υλιστικές και χρησιμοθηρικές ιδέες.

Εξάλλου η Ελληνική γλώσσα μπορεί σήμερα να εγγίζει τις 90.000.000 λέξεις με παρεμφερές ή τελείως ξεχωριστό νόημα η κάθε μία, όμως αν λάβουμε υπόψη μας ότι αυτή διαθέτει μια τρομερή ποικιλία ξεχωριστών νοημάτων που εμπεριέχει το καθένα από τα χιλιάδες προσφύματά της που χρησιμοποιούνται είτε ως πρώτα συνθετικά λέξεων (π.χ. μικρό-, μέγα-, μακρό-, ευ-, δυσ-, σκοπό-, τηλε- κ.λπ.), είτε ως παραγωγικά από κάθε μέρος του λόγου, τότε η δυνατότητα παραγωγής νέων Ελληνικών λέξεων, που θα σημαίνουν κάτι το καινούργιο, προεκτείνεται στο άπειρο και έτσι αποδεικνύεται περίτρανα ότι η Ελληνική είναι η μοναδική γλώσσα στον κόσμο που η παραγωγικότητα της είναι Χωρίς Όρια!

Ο Γερμανός γλωσσολόγος, Βινκενστάϊν λέει ότι «Τα όρια της γλώσσας μου είναι τα όρια της γνώσης μου». Αυτό βέβαια, δεν ήταν δυνατόν να διαφύγει από την προσοχή της σύγχρονης επιστήμης κι έτσι το ενδιαφέρον για την Ελληνική γλώσσα κορυφώθηκε με τη διαπίστωση ότι οι Ηλεκτρονικοί Υπολογιστές προχωρημένης Τεχνολογίας δέχονται ως «νοηματική γλώσσα» στην οποία το «σημαίνον», δηλαδή η λέξη και το «σημαινόμενο» δηλαδή αυτό που εκφράζει η λέξη (πράγμα, κατάσταση, ιδέα) έχουν μεταξύ τους πρωτογενή σχέση.

Μόνο η Ελληνική γλώσσα έχει μαθηματική δομή που επιτρέπει την αρμονική γεωμετρική της απεικόνιση και γι' αυτό τα πιο τέλεια προγράμματα Η/Υ «Ίβυκος», «Γνώσις» και «Νεύτων» αναπαριστούν τους λεκτικούς τύπους της Ελληνικής σε ολοκληρώματα και σχήματα παραστατικής. Καταρρέει λοιπόν το δόγμα «εξ Ανατολών το φως».

Ήδη στις ημέρες μας ο κ. Τζων Σκάλι, πρόεδρος της μεγάλης Αμερικανικής Εταιρείας Η/Υ «Apple» λέει: «Αποφασίσαμε να προωθήσουμε το πρόγραμμα εκμάθησης της Ελληνικής, επειδή η κοινωνία μας χρειάζεται ένα εργαλείο που θα της επιτρέψει να αναπτύξει τη δημιουργικότητά της, να εισαγάγει νέες ιδέες και που θα της προσφέρει γνώσεις, περισσότερες από όσες ο άνθρωπος μπορούσε ως τώρα ν' ανακαλύψει».

Το πρόγραμμα αυτό ηλεκτρονικής εκμάθησης της Ελληνικής γλώσσας, γνωστό ως «Hellenic Quest» προορίζεται σε πρώτο στάδιο για τους πολυπληθείς Αγγλόφωνους και Ισπανόφωνους, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δε θα γίνουν προγράμματα για τις περισσότερες γλώσσες του κόσμου.

Επομένως έχουμε, επιτέλους, μια πέρα για πέρα ουσιαστική εκδήλωση της τάσης για θεαματική επιστροφή στις ρίζες του παγκόσμιου πολιτισμού, που είναι η γλώσσα και το δημιουργικό πνεύμα των Ελλήνων. Η παγκόσμια ιστορία πρέπει να ξαναγραφεί σωστά.

Ιδού το αποτέλεσμα κατά τον Livingstone: «Κανένα άλλο έθνος δεν δημιούργησε τέχνη του λόγου με την έννοια που την δημιούργησαν οι Έλληνες, ούτε ανέπτυξε τα διάφορα φιλολογικά είδη, όπως έκαναν εκείνοι, ξεκινώντας από το τίποτα. Δεν είχαν πρότυπα, οδηγούς ή έξωθεν βοήθεια. Η Ρώμη είχε την Ελληνική φιλολογία ώστε να την ακολουθήσει, οι Έλληνες όμως δημιούργησαν εκ του μηδενός και συνεπώς είναι οι δημιουργοί με την αληθινή έννοια της λέξεως, όπως δεν υπήρξε κανείς άλλος λαός. Τέτοια επιτεύγματα ήταν εφικτά μόνον για έναν λαό με φυσική ιδιοφυΐα προς την τέχνη του λόγου. Στα χέρια των Ελλήνων τα διάφορα φιλολογικά στοιχεία βρήκαν το «τέλος» (σ. στα ελληνικά στο κείμενο) τους και ολοκλήρωσαν την φυσική μορφή τους, σχεδόν με την ίδια ενστικτώδη διαδικασία που ένας σπόρος εξελίσσεται στην μορφή για την οποία προορίζεται».

Πράγματι, οι Έλληνες ξεκίνησαν από το μηδέν. Το έργο τους δεν ήταν ούτε μίμησης, όπως των Λατίνων, ούτε αναγέννησις, όπως των Δυτικών, ούτε παθητική αποδοχή, όπως των Σλάβων –ήταν ΓΕΝΝΗΣΙΣ. Και μ' αυτήν έφεραν στο φως αυτό που ο μεγάλος Άγγλος ποιητής και κριτικός Charles Swinburne (1837-1909) χαρακτήρισε ως «το μέγιστο πνευματικό έργο του ανθρώπου».

Τζέιμς Χίλλμαν. Συγγραφέας Η.Π.Α. λέγει: «όταν μιλάμε, τα Ελληνικά είναι μέσα στις λέξεις μας. Όταν σκεφτόμαστε, κατασκευάζουμε, υπολογίζουμε και οργανώνουμε, η Ελλάδα συγκροτεί και μορφώνει το νου μας. Ακόμη και η ιδέα της ιδέας είναι Ελληνική».

«**Ει οι θεοί διαλέγονται, τη των Ελλήνων γλώσση χρώνται**», Κικέρων.

Το 1982 εκδόθηκε στη Μεγάλη Βρετανία ένα βιβλίο με τον περίεργο τίτλο Τα Εβραϊκά Είναι Ελληνικά (Hebrew is Greek) και συγγραφέας του ήταν –ακόμα πιο περίεργο, ίσως– ένας εβραϊός δικηγόρος –και ερασιτέχνης γλωσσολόγος– ο Γιόζεφ Γιαχούντα (Joseph Yajunda). Έκτοτε το βιβλίο του, όπως ίσως ήταν φυσικό, «εξαφανίστηκε» και ο εκδοτικός οίκος έκλεισε.

Ο Γ. Γιαχούντα ισχυρίζεται στο, 600 σελίδων πόνημά του, ότι το 90% των εβραϊκών λέξεων είναι ελληνικές! Και επιπλέον ότι και μεγάλο μέρος της αραβικής γλώσσας έχει επίσης ελληνική προέλευση. (Σημειωτέον, ότι ο Γ. Γιαχούντα είχε γεννηθεί και μεγαλώσει στο Κάιρο, και μετανάστευσε αργότερα στην Αγγλία). Ο Γ. Γιαχούντα είχε παρατηρήσει κάποτε ότι αρκετές εβραϊκές λέξεις έμοιαζαν με ελληνικές και είχε θεωρήσει ότι αποτελούσαν δάνεια της ελληνικής από την εβραϊκή. Χρόνια αργότερα καταπιάστηκε με το ζήτημα, για να αποδείξει ότι πολλές ελληνικές λέξεις προέρχονταν από τα εβραϊκά. Το συμπέρασμά του, μετά από τριάντα χρόνια μελετών, ήταν ακριβώς το αντίθετο: το 90% των λέξεων της εβραϊκής γλώσσας έχουν ελληνική προέλευση. Στο βιβλίο του όχι μόνον παραθέτει χιλιάδες παραδείγματα, που αποδεικνύουν τα λεγόμενά του, αλλά αναλύει και τους γλωσσολογικούς κανόνες που επιτρέπουν την περαιτέρω ανάλυση των δύο γλωσσών.

Σύμφωνα με τον Γιαχούντα, οι Εβραίοι δεν ήταν παρά ένα ελληνικό φύλο που είχε εγκατασταθεί στην Παλαιστίνη.

Ένας ομοεθνής του Γιαχούντα τον πρόλαβε και εξέδωσε τόμο, αποδεικνύοντας ότι τα εβραϊκά είναι ελληνικά [*Hebrew is Greek*, Λονδίνο, έκδ. 1981], δηλαδή, 6 χρόνια νωρίτερα, συνεπώς «γλαύκας κομίζει». Ο Cygus Gordon είναι ο Σιωνιστής συγγραφέας της «μελέτης» *Όμηρος και Βίβλος*, που ισχυρίζεται ότι οι Έλληνες προήλθαν από έναν κοινό προγονικό πολιτισμό μαζί με τους Εβραίους, η δε Βίβλος είναι επική ποίηση όπως και τα Ομηρικά έπη (βλ. *Δαυλό*,

τ. 109). Το σιωνιστικό αυτό πεπαιωμένο προπαγανδιστικό έργο του 1955 χρηματοδότησε η Γενική Γραμματεία Έρευνας της Ελλάδας ως «έρευνα»!

Ότι αυτό το επιστημονικοφανές προπαγανδιστικό έργο δεν ανήκει μόνο στον κ. Bernal, αποκαλύπτει ο ίδιος, που γράφει: «εν πολλοίς βλέπω το όλον έργο ως συλλογική μάλλον ή ατομική προσπάθεια. Ένας δεν θα ηδύνατο να καλύψει όλα τα πολυπληθή πεδία που περιλαμβάνονται...». Αμέσως μετά ευχαριστεί δεκάδες ανδρών και γυναικών, «χωρίς έναν έκαστον των οποίων δεν θα μπορούσα ποτέ να συμπληρώσω αυτό το έργο...». (Από τα ονόματα παραθέτουμε ενδεικτικά μερικά: Soul Levin, Joseph Naveh, Joseph Needham, David Owen κ.λπ.). Ακολουθεί ευχαριστήριο στη λίστα που 93 ανδρών και γυναικών (σύνολο δηλαδή:103). Ενδεικτικά: Lyn Abel, Yoel Arbeitman, Alvin Bernstein, Yehuda Elkada, Moses Finley, Peter Kagn, Joel Kypperman, Isaac Sasson, Robert Tannenbaum, Gail Veinstain, James Veinstain, Hainz Wismann κ.λπ. Αυτό το «επιτελείο» με τα χαρακτηριστικά ονόματα συνέρ/ραψε την *Μαύρη Αθηνά*, ένα «μαύρο βιβλίο», νέα κρίκο της μακράς αλυσίδας των πλαστογραφήσεων της αλήθειας και της Ιστορίας και όνειδος για την επιστήμη του τέλους του 20ού αιώνα. Τους 103 τους ευχαριστεί, αλλά «ευλογεί και τα γένια του», ευχαριστώντας την θυγατέρα του Sophie (Σοφία). Παρέβλεψε την ελληνική ρίζα του ονόματός της, που έχει σχέση με τη θεά Αθηνά, που χρωμάτισε μαύρη. Από πού προήλθε η λέξη σοφία; Από την ΧαναανιτοΦοινικική; Την Ινδοευρωπαϊκή; Ή την Αιγυπτιακή;